

AL ZIJN HELE LEVEN IS HIJ BEZIG MET NATUUR, VAN VLINDER TOT VLEERMUIS. BOSWACHTER JOHANN PRESCHER IS NIET TE BEROERD OM VOOR ZONSOPGANG OP TE STAAN EN DIEZELFDE AVOND NOG WAT VLEERMUIZEN TE TELLEN. EEN INTERVIEW MET EEN ONVERMOEIBARE NATUURLIEFHEBBER.

Johann met vale vleermuis. Foto Robert Delbroek

JOHANN PRESCHER, WERKZAAM BIJ NATUURMONUMENTEN, BOSWACHTER DE WIEDEN

Elke ritsel, tik en piep is belangrijk

TEKST JOEP VAN BELKOM

Wie ben je en wat doe je?

Ik ben Johann Prescher, 34 jaar en woonachtig in Steenwijk. Ik werk fulltime als boswachter in De Wieden voor Natuurmonumenten. Daarnaast ben ik zzp'er in

fauna-onderzoek met de focus op vleermuizen (batdetectoronderzoek, vangen, zenderen, telemetrie). Ook mijn vrije tijd spendeer ik graag in de natuur. Ik doe al jarenlang onderzoek naar de adderpopulatie, verricht vleermuistellingen en ben penningmeester bij de Egelwerkgroep Nederland.

Hoe ben je in dit werkveld terechtgekomen?

Al sinds ik kan lopen ben ik gefascineerd door de natuur; vlinders, sprinkhanen, slangen, vleermuizen, noem het maar op. Als jongetje van 6 jaar oud ving ik mijn eerste vleermuis, in de gymzaal. Ik ben opgegroeid in de nabijheid van meerdere grote natuurgebieden en mijn ouders

stimuleerden dat ik altijd vrij mijn gang kon gaan. Nadat ik vijf jaar bij de landmacht heb gezeten, vond ik het tijd voor wat anders en ben ik Diermanagement gaan doen, met de specialisatie 'Wildlife Management'. Gedurende mijn studie hield ik mij vrijwillig bezig met tal van projecten, waaronder een adderpopulatieonderzoek (RAVON), NEM Ottermeetnet en vleermuistellingen. Daarnaast was ik twee jaar bestuurslid bij de Werkgroep Kleine Marterachtigen. Voor mijn afstudeerproject wist ik al vrij snel wat het zou worden, namelijk een inhaalslag Kerkzoldertellingen in de provincie Friesland in opdracht van de Zoogdierverseniging. Mijn studiegenoot Simen Blokland en ikzelf ontwierpen het ambitieuze plan om meer dan 200 zolders te onderzoeken. En dat is gelukt. In het

▲ Meervleermuizen op een kerkzolder.
Foto Johann Prescher

gat tussen stage en afstuderen heb ik voor Altenburg en Wymenga gewerkt in het project rondom de Friese veldmuizenplaag. Toen ik afstudeerde, bleef ik daar hangen en heb ik er met veel plezier een paar jaar gewerkt. Totdat ik die leuke functie zag in De Wieden, dicht bij huis.

Waar houd je je op dit moment mee bezig?

Ik houd me deze winter bezig met wat invoerwerk, beheertoezicht, klussen zoals faunachecks, watervogeltellingen en ottermonitoring. Ik ben in deze tijd van het jaar vaak bezig met cameravallen en sinds een tijdje ook met het in levenden lijve zien van de otters. Ik heb van bepaalde delen van ons gebied een goede indruk van het aantal otters. Je ziet jongen opgroeien, zelfstandiger worden en families uit elkaar gaan. Verder bereid ik mij voor op het veldseizoen in De Wieden. Dit bestaat uit het voorbereiden van een kick-off voor onze broedvogelmonitoring en het coördineren van al het veldwerk hieromheen samen met twee andere collega's. We moeten elke zes jaar meer dan 6.000 hectare inventariseren op broedvogels, dat is een enorme klus in een moeilijk toegankelijk moeras.

Hoe ziet jouw gemiddelde werkdag eruit?

Ik begin bijna altijd in het veld. Vooral in de zomer is het hectisch. Ruim voor zonsopgang begin ik met broedvogels karteren. Eind van de ochtend ben ik vaak wel klaar en doe ik nog wat andere klusjes zoals vlindertelroutes, of sluit ik aan bij een regionaal otteroverleg. Dan zit mijn dag voor Natuurmonumenten er meestal wel op en met wat geluk slaap ik nog wat. Daarna bereid ik mij voor op het vleermuizenwerk. Ik denk echter niet dat ik deze manier van werken nog jaren volhoud.

Welke kwaliteiten zijn van belang binnen jouw werk?

Scherpte is voor mij een heel belangrijke eigenschap. Ik beschouw het voor het veldwerk, zeker voor inventarisaties, als een gave. Bijna elke ritsel, tik, piep en beweging in mijn ooghoek komt binnen. Dus ik neem veel waar. Daarnaast is het belangrijk dat je sociaal vaardig bent, je hebt te maken met allerlei mensen in het gebied.

▲ Johann met dwergmuis tijdens muizenonderzoek. Foto Johann Prescher

Wat is je grootste uitdaging binnen je werk?

Mij verplaatsen in mensen die een andere grondhouding hebben ten opzichte van de natuur. Dat lukt doordat ik mensen in mijn team heb met wie ik hierover kan sparren en aan wie ik mij kan optrekken op dit onderwerp.

Wat maakt je werk zo leuk?

Dat ik veel zelfstandig mag doen, in een van de mooiste natuurgebieden van Nederland, met onwijs gave soorten zoals otters, boommarters, meervleermuizen, enz. Ook dat ik als zelfstandige ondernemer zo nu en dan in aanraking kom met uitzonderlijke vleermuisklussen.

Welke natuurervaring staat je het meest bij tijdens je functie als boswachter?

Dat vind ik lastig kiezen. Eén die hoog op mijn lijst staat, is dat ik op eenzelfde dag acht otters zag in De Wieden. Eerst lang kunnen genieten van een jagend mannetje en daarna nog twee keer een moeder met

jongen. Soms geloof ik het zelf niet eens wat ik allemaal zie.

In deze coronatijden zoekt men steeds meer de natuur op. Zie je dit ook terug in De Wieden?

Ja, absoluut. Ik ben blij dat mensen de natuur opzoeken. Het laat zien hoe belangrijk natuur is voor mensen. Ik hoop ook dat hierdoor maatschappelijk een nóg breder draagvlak komt voor natuurbescherming en voor al het moois dat je op een steenworp afstand kunt zien en beleven. Het beïnvloedt mijn werk niet heel sterk. Ik maak wel wat vaker een praatje met mensen die ik in het gebied tegenkom. Ik merk dat beide partijen dat waarderen en dat je door te luisteren altijd wat van elkaar kunt leren.

2021 is het Jaar van de Otter. Wat is jouw kijk op het succesverhaal van de otter, sinds ze in 2002 in Nationaal Park Weerribben-Wieden zijn geïntroduceerd?

Ik ben nu ongeveer zeven jaar actief met otters en heb in die jaren veel ontwikkelingen gezien. Met mijn werk in De Wieden heb ik de samenwerking tussen alle partijen zien groeien en dat is echt geweldig! De laatste belangrijke knelpunten – waar otters worden aangereden – in ons gebied zijn opgelost. Daarnaast treffen beroepsvissers en rattenvangers de nodige maatregelen om otters te sparen. Het is heerlijk om het met zo veel partijen eens te zijn over het willen beschermen van zo'n geweldig dier en dat we elkaar weten te vinden voor de nodige kennis. Het mooiste van alles is dat mensen die ons gebied bezoeken steeds vaker oog in oog komen te staan met een otter. Zoiets gun je iedereen. Dat is onvergetelijk!

▲ Otters in de Wieden. Foto Johann Prescher